

Tworzenie nowego programu edukacyjnego

5 sierpnia 2012

Nowo rodzący się system edukacyjny musi dokonać głębokich zmian w reprezentacji wiedzy programowej i metodyce kształcenia na co zwracają uwagę liczni badacze m.in. T. Lewowicki,[1] S. Juszczyk.[2]

Niewątpliwie komputer będzie tym narzędziem, które przyspieszy tworzenie się nowych jakości. Zmiany w wiedzy programowej podporządkowane muszą być temu co B. Suchodolski określa wszechstronnym rozwojem człowieka, dla osiągnięcia pełni człowieczeństwa, co określić by można jako harmonijne i hierarchiczne zaspokajanie potrzeb biologicznych, psychicznych i duchowych. Koncepcja kształcenia opierająca się na ujęciu wiedzy interdyscyplinarnie i systemowo uwzględniać winna etapy rozwojowe człowieka zaobserwowane jeszcze przez Piageta.

Filozofia tworzenia programu edukacyjnego nie może pominąć odpowiedzi na zasadnicze pytania dotyczące życia i działalności człowieka w otaczającym go świecie, np.:

Kim jest człowiek?

Kim jestem?

Czym jest otaczający nas świat?

Jak ten świat funkcjonuje?

Co chcę robić w życiu?

Jakie są moje korzenie kulturowe?

Odpowiedzi na te i inne pytania pozwalają ująć program wielopłaszczyznowo. Zestawienie wiedzy w bloki tematyczne pozwoliłoby lepiej zrozumieć świat i samego siebie. Na

przykład w jednym bloku ująć można informacje dotyczące człowieka, począwszy od wiedzy o ewolucji wszechświata, powstania życia na ziemi, ewolucji człowieka, wymiaru estetycznego i kulturowego poprzez budowę i funkcjonowanie psychiki czy mózgu a skończywszy na problemach ekologicznych i duchowych człowieka. Dziś nie ma większych przeszkód, aby tworzyć hipermedialne bazy informacyjne, które zawierać mogą całość wspomnianego obszaru wiedzy połączonej w jeden system, jak klocki LEGO. Uczący się mógłby żeglować po tej wiedzy na wielu poziomach dostosowanych do jego cech indywidualnych i rozwojowych.

Tworzenie nowego programu edukacyjnego jest procesem skomplikowanym i wymagającym wielu działań. W pierwszej kolejności należy przeprowadzić diagnozę potrzeb edukacyjnych dzieci i młodzieży oraz określić cele i zadania, które program ma realizować. Kolejnym krokiem jest przygotowanie i opracowanie treści programowych, które powinny być dostosowane do poziomu rozwoju dzieci i być zgodne z aktualnymi trendami w dziedzinie edukacji.

Następnie, ważne jest opracowanie metod i form pracy dydaktycznej, które pozwolą na realizację celów i zadań programu. Przy tworzeniu programu należy również wziąć pod uwagę potrzeby i możliwości różnych grup uczniów, takich jak uczniowie z trudnościami w nauce, uczniowie zdolni czy uczniowie z niepełnosprawnościami.

Ważne jest również przeprowadzenie pilotażu programu, podczas którego można ocenić jego skuteczność i dopracować ewentualne niedoskonałości. Po zakończeniu procesu tworzenia, program należy przedstawić do opinii i akceptacji odpowiednim organom, takim jak kuratoria oświaty czy ministerstwo edukacji.

Tworzenie nowego programu edukacyjnego wymaga współpracy wielu specjalistów, takich jak nauczyciele, dydaktycy, psychologowie, pedagodzy, a także uwzględnienia opinii rodziców i uczniów. To proces ciągły i dynamiczny, który należy stale monitorować i

dostosowywać do zmieniających się potrzeb rynku pracy i społeczeństwa.

[1] T. Lewowicki, Przemiany oświaty, Foto – Art. S.C., Warszawa 1994, s. 86

[2] Por. S. Juszczak, Komunikacja człowieka z mediami, Wyd. Śląsk, Katowice 1998.

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.